

Svätá Biblia
Evanjelium podľa Jána
kapitoly 11-13

Bol jeden
nemocný,
Lazár z Betánie,
z mestečka Márie a
jej sestry Marty.
Bola to Mária,
ktorá pomazala
Pána masťou
a svojimi vlasmi
Mu utierala nohy;
jej brat Lazár bol chorý.
I poslali tie sestry k Ježišovi
s odkazom: Pane, ajhľa, ten,
ktorého miluješ, je nemocný.
Keď to Ježiš počul,
povedal:
Tá nemoc
nie je na smrť,
ale pre slávu Božiu,
aby oslávený bol ňou
Syn Boží.
Ježiš miloval Martu
i jej sestru a Lazára.
Ako teda počul,
že je chorý,
ostal ešte dva dni
na mieste, kde bol;
až potom povedal
svojim učeníkom:
Poďme znovu do Judska.
Učeníci Mu hovorili:
Majstre, Židia Ťa
práve chceli
kameňovať,
a znovu tam ideš?
Ježiš odpovedal:
Nemá deň
dvanásť hodín?
Ak niekto chodí vo dne,
nepotkne sa,
pretože vidí svetlo
tohto sveta, ale ak niekto
chodí v noci, potkne sa,
pretože nieta v ňom svetla.
Ako to povedal,
pokračoval a povedal im:

Lazár, náš priateľ,
zaspal;
ale idem
ho zobudiť.
Jeho učeníci na to povedali:
Pane, keď zaspal,
ozdravie.
Ale Ježiš hovoril
o jeho smrti,
oni si však mysleli, že hovorí
o obyčajnom spánku.
Vtedy im Ježiš povedal
otvorene:
Lazár umrel,
a kvôli vám, aby ste uverili,
radujem sa,
že som nebol tam.
Ale poďme k nemu.
Nato Tomáš,
prímenom Dvojča,
povedal spoluúčeníkom:
Poďme aj my,
aby sme umreli s Ním!
Keď Ježiš prišiel, našiel ho
už štvrtý deň ležať v hrobe.
Betánia bola
blízko Jeruzalema,
asi na pätnásť honov
Mnohí zo Židov prišli
k Marte a Márii
potešovať ich
v zármutku nad bratom.
Keď Marta počula,
že Ježiš prichádza,
šla Mu naproti,
Mária však sedela doma.
I povedala Marta Ježišovi:
Pane, keby si bol býval tu,
nebol by mi brat umrel.
Ale aj teraz viem,
že čokoľvek by si
prosil od Boha, dá Ti Boh.
Povedal jej Ježiš:
Tvoj brat vstane z mŕtvych.
Marta mu odpovedala:
Viem, že vstane
pri vzkriesení
v posledný deň.
Riekol jej Ježiš:
Ja som vzkriesenie a život.

Kto verí vo mňa,
bude žiť, aj keď umrie,
a nik neumrie naveky,
kto žije a verí vo mňa.
Či veríš tomu?
Povedala Mu:
Áno, Pane, ja som uverila,
že Ty si Kristus,
Syn Boží,
ktorý mal prísť na svet.
A len čo to povedala,
zavolala si tajne
sestru Máriu a riekla jej:
Majster je tu a volá Ťa.
Ako to Mária počula,
rýchlo vstala a šla k Nemu;
Ježiš totiž ešte nevošiel do
mestečka, ale bol na mieste,
kde Mu Marta vyšla naproti.
Keď Židia, ktorí boli
s ňou v dome a potešovali ju,
videli, že Mária rýchlo
vstala a vyšla,
šli za ňou, lebo si mysleli,
že ide na hrob plakať.
Ako teda Mária prišla tam,
kde bol Ježiš,
a uvidela Ho,
padla Mu k nohám
hovoriac:
Pane, keby si bol býval tu,
nebol by mi brat umrel.
Keď Ježiš videl, že plače
a že plačú aj Židia,
ktorí prišli s ňou,
zachvel sa v duchu
a vzrušený riekol:
Kam ste ho položili?
Povedali Mu:
Poď, Pane, a pozri sa!
A Ježiš zaplakal.
Vtedy povedali Židia:
Ajhľa, ako ho miloval!
Ale niektorí z nich hovorili:
Či ten, ktorý otvoril
oči slepému,
nemohol urobiť,
aby tento nezomrel?
Ježiš sa znovu zachvel
a pristúpil k hrobe. Bola to

jaskyňa zavalená kameňom.
I riekol Ježiš:
Odvaľte kameň!
Ale Marta, sestra mŕtveho,
Mu povedala:
Pane, už páchne,
lebo je už štyri dni mŕtvy.
Ježiš jej riekol:
Či som ti nepovedal:
Ak budeš veriť,
uvidíš slávu Božiu?
Odvalili teda kameň
a Ježiš pozdvihnúc oči
k nebu, riekol:
Otče, ďakujem Ti,
že si ma vyslyšal.
Ja som vedel,
že ma vždy vyslyšíš,
ale pre ten zástup,
ktorý tu stojí,
som to povedal, aby verili,
že si ma Ty poslal:
A keď to povedal,
zavolať Ježiš
silným hlasom:
Lazár, pod' von!
I vyšiel ten mŕtvy,
zviazaný plátnom na nohách
i na rukách,
a jeho tvár bola
zakrytá šatkou.
Riekol im Ježiš:
Rozviažte ho,
nech odíde.
Vtedy mnohí zo Židov,
ktorí prišli k Márii a videli,
čo učinil, uverili v Neho.
Šesť dní pred Veľkou nocou
prišiel Ježiš do Betánie,
kde býval Lazár,
ktorého vzkriesil z mŕtvy.
Pripravili Mu tam pohostenie
a Marta poslúchovala;
Lazár bol medzi tými,
ktorí s Ním stolovali.
Tu Mária vzala funt pravej,
veľmi drahej nardovej masti,
pomazala Ježišovi nohy
a poutierala Mu ich
svojimi vlasmi.

A dom sa naplnil
vôňou masti.
Tu sa jeden z Jeho učeníkov,
Judáš Iškariotský,
ktorý Ho mal zradiť, opýtal:
Prečo nepredali túto masť
za tristo denárov
a nedali ich chudobným?
Mala hodnotu
ročnej mzdy.
Ale to nepovedal preto,
že by mu šlo o chudobných,
ale preto, že bol zlodej
a keďže bola pokladnička
u neho, brával z toho,
čo do nej vkladali.
Ježiš mu však riekol:
Nechaj ju, nech to zachová
na deň môjho pohrebu!
Veď chudobných
vždy máte medzi sebou,
ale mňa nemáte vždy.
Tu sa dozvedel
veľký zástup Židov,
že je tam,
a prišli nielen kvôli Ježišovi,
ale aj preto,
aby videli Lazára,
ktorého vzkriesil z mŕtvy.
Na druhý deň veľký zástup,
ktorý prišiel na slávnosti,
počujúc, že Ježiš prichádza
do Jeruzalema,
nabral palmové ratolesti
a vyšiel Mu naproti volajúc:
Hosana!
Požehnaný, ktorý prichádza
v mene Pánovom,
Požehnaný je
Kráľ izraelský!
Keď Ježiš našiel osliatko,
posadil sa naň,
ako je napísané:
Neboj sa, dcéra sionská,
ajhľa, tvoj kráľ prichádza,
sediac na osliatku oslice.
Jeho učeníci sprvu
nerozumeli tomu,
ale keď Ježiš bol oslávený,
vtedy sa rozpomenuli,

že to bolo napísané o Ňom
a že Mu tak urobili.
A zástup, ktorý bol s Ním,
keď vyvolal Lazára z hrobu
a vzkriesil ho z mŕtvy,
svedčil o tom.
Zástup mu vyšiel naproti,
lebo sa dopočul,
že učinil znamenie.
A farizeji si hovorili:
Vidíte, nič nezmôžete!
Ajhľa, svet išiel za Ním!
Medzi tými,
čo prišli vykonať
pobožnosť na slávnosti,
bolo niekoľko Grékov.
Tí pristúpili teda k Filipovi,
ktorý bol z galilejskej,
Betsaidy a prosili ho:
Pane, chceme vidieť Ježiša!
Filip to povedal Ondrejovi,
potom Ondrej a Filip išli
a oznámili to Ježišovi.
Ježiš im riekol:
Prišla hodina,
aby bol oslávený
Syn človeka.
Veru, veru, hovorím vám:
Ak zrno pšeničné,
ktoré padlo do zeme,
neodumrie, ostane samo,
ale ak odumrie,
prinesie veľkú úrodu.
Kto miluje svoj život,
stratí ho, a kto nenávidí
svoj život na tomto svete,
zachová ho pre večný život.
Ak mi niekto slúži,
nech ma nasleduje,
a kde som ja,
tam bude i môj služobník.
Ak mi niekto slúži,
uctí ho Otec.
Teraz je moja duša vzrušená,
a čo povedať:
Otče, zbav ma tejto hodiny?
Ale veď som na to prišiel
k tejto hodine.
Otče, osláv svoje meno!
I prišiel hlas z neba:

Oslávil som a ešte oslávim.
A zástup, ktorý tam stál
a počul to, hovoril:
Zahrmelo! Iní povedali:
Anjel prehovoril k Nemu!
I povedal Ježiš:
Nie pre mňa zaznel
tento hlas, ale pre vás.
Teraz je čas súdu
nad týmto svetom.
Teraz bude knieža
tohto sveta vyhodeneé.
A ja, keď budem
povýšený zo zeme,
pritiahnem všetkých k sebe.
To povedal, aby označil,
akou smrťou mal umrieť.
Odpovedal Mu teda zástup:
My sme počuli zo zákona,
že Kristus ostane naveky;
ako to, že Ty hovoríš,
že Syn človeka
musí byť povýšený?
Kto je to ten Syn človeka?
Riekol im Ježiš:
Ešte na krátky čas
je svetlo medzi vami.
Choďte, kým máte svetlo,
aby vás neprikvačila tma. Kto
chodí v tme, nevie, kam ide.
Kým máte svetlo,
verte v svetlo,
aby ste boli synovia svetla!
Keď to Ježiš povedal,
odišiel a ukryl sa pred nimi.
Aj keď toľko
veľkých znamení učinil
pred nimi, neuverili v Neho,
aby sa naplnilo slovo proroka
Izaiáša, ktoré povedal:
Pane, kto uveril
nášmu kázaniu a komu bolo
zjavené rameno Pánovo?
Preto oni nemohli uveriť,
lebo inde Izaiáš zase hovorí:
Oslepil im oči
a zatvrdil srdcia,
aby nevideli očami
a nepoznávali srdcom,
neobrátili sa,

a ja aby som ich neuzdravil.
To povedal Izaiáš,
lebo videl Jeho slávu
a hovoril o Ňom.
Predsa však
aj z poprednejších
mnohí uverili v Neho,
ale nepriznali sa k tomu
pre farizejov, aby ich tí
nevylúčili zo synagógy;
ľudskú slávu milovali totiž
väčšmi ako slávu Božiu.
Potom zvolal Ježiš takto:
Kto verí vo mňa,
nie vo mňa verí,
ale v Toho, ktorý ma poslal,
a kto vidí mňa,
vidí Toho, ktorý ma poslal.
Ja, svetlo, prišiel som na svet,
aby nikto nezostal v tme,
kto verí vo mňa.
Ak niekto počúva moje slová,
a nezachováva ich,
toho nesúdím, lebo som
neprišiel odsúdiť svet,
ale spasit' ho.
Kto pohŕda mnou
a neprijíma moje slová,
má svojho sudcu:
slovo, ktoré som hovoril,
bude ho súdiť
v posledný deň.
Lebo ja som nehovoril
sám zo seba, ale sám Otec,
ktorý ma poslal, mi prikázal,
čo povedať a čo hovoriť,
a viem, že Jeho prikázanie
je večný život.
Čo teda hovorím,
tak hovorím,
ako mi povedal Otec.
Bolo pred veľkonočnými
slávnosťami.
Ježiš vedel, že prišla
Jeho hodina
odísť z tohto sveta k Otcovi
a keďže miloval svojich,
ktorí boli na svete,
dokonale im preukázal lásku.
Keď totiž večerali,

diabol už vnikol do srdca
Judášovi, synovi Šimona
Iškariotského, aby Ho zradil.
(Ježiš) vediac, že Mu Otec
všetko dal do rúk a že od
Boha vyšiel a k Bohu ide,
vstal od večere, zložil rúcho
a vezmúc zásteru, opásal sa.
Potom nalial vodu
do umývadla, začal umývať
učenikom nohy a utierať
zásterou, ktorou bol opásaný.
Tak prišiel
až k Šimonovi Petrovi,
ale ten Mu povedal:
Pane, Ty mi umývaš nohy?
Ježiš mu riekol:
Čo ja robím, to teraz
nechápeš, ale potom
pochopíš. Povedal Mu
Peter: Pane, nikdy mi
nebudeš umývať nohy!
Odpovedal mu Ježiš:
Ak ťa neumyjem,
nemáš so mnou podiel.
Tu Mu povedal Šimon Peter:
Pane, nielen nohy,
ale aj ruky a hlavu mi umy!
Ježiš mu riekol:
Kto sa okúpil,
nepotrebuje sa umývať,
iba ak nohy a celý je čistý;
aj vy ste čistí, ale nie všetci.
Poznal totiž svojho zradcu,
preto povedal:
Nie všetci ste čistí.
Keď im umyl nohy
a obliekol si rúcho
a znovu si sadol, riekol im:
Či viete, čo som vám učinil?
Vy ma nazývate Majstrom
a Pánom, a dobre hovoríte,
lebo tým som.
Keď teda ja, Pán a Majster,
umyl som vám nohy,
aj vy ste povinní
navzájom si umývať nohy;
dal som vám totiž príklad,
aby ste aj vy činili tak,
ako som vám ja učinil.

Veru, veru, hovorím vám:
Nie je sluha väčší ako pán,
ani posol nie je väčší
ako ten, kto ho poslal.
Keď to viete,
blahoslavení ste,
ak podľa toho aj konáte.